ELEMENTE GRECEȘTI ÎN ANTROPONIMIA AROMÂNILOR DIN ROMÂNIA

Dumitru CARABAȘ
Universitatea „Ovidius" Constanța

Abstract

The presented onomastic material shows that Aromanian anthroponymy incorporates elements of the Greek context in which it developed in two stages: the deep or early and the new or more recent period. It remains, through research and subsequent conclusions, to establish the periodization as accurately as possible, but one fact is certain: the recent period is not over yet, and Aromanian onomastics is an integral part of the Balkan world, whose anthroponomical systems are continuously interacting, being in perpetual transformation.

Greek loans were made either directly during millennia of cohabitation, or through other languages, especially the Balkan ones, which took over ancient Greek elements and transferred them later. Here again, we emphasize its bilingualism, more or less, the multilingualism of the Aromanians, which made these terms go so deeply in Aromanian that it can no longer be said, without doubting, which was first, the Latin or the Greek one.

Key-words: *Aromanians*, *onomastics*, *anthroponomy*, *Balkan*, *Greek element*

Résumé

Le matériau onomastique présenté montre que l'anthroponymie aroumaine incorpore des éléments du contexte grec au sein duquel s'est développée, en deux étapes: la plus profonde ou précoce et la période nouvelle ou récente. Il reste que par les recherches et conclusions ultérieures on établisse plus exactement possible la périodisation, mais un fait en est certain : la période récente n'est pas encore finie, et l'onomastique aroumaine fait partie intégrante du monde balkanique, dont les systèmes anthroponymiques interagissent continuellement, en étant en une transformation perpétuelle.

Les emprunts du grec se sont réalisés, soit directement au cours des millénaires de cohabitation, soit par l'intermédiaire d'autres langues, spécialement balkaniques, qui ont repris les éléments grecs antiques pour les transmettre ultérieurement. On souligne ici, encore une fois, le bilinguisme ou, plus correctement, le multilinguisme des Aroumains, qui a fait que ces termes soient entrés profondément en aroumain, de telle manière qu'on ne puisse plus affirmer, sans nul trace de doute, lequel en a été le premier, le terme latin ou celui grec.

Mots-clés: *Aroumains, onomastique, anthroponymes, balkanique, élément grec*

Introducere

Aromânii sunt parte integrantă a universului sud-est european. În această parte a lumii au apărut primele informaţii documentare despre această populaţie, aici şi-au cristalizat tradiţiile, obiceiurile, dansurile, cântecele, limba şi aici vieţuiesc, fără

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

încetare, de la începuturile lor. Fie că istoricii leagă originea lor străveche de Alexandru Macedon, fie că sunt urmaşii vlahilor de la nord de Dunăre coborâţi în aceste zone în anume context istoric, fie că aici sunt ei acasă din totdeauna, un fapt este cert şi părerile tuturor cercetătorilor sunt, sub acest aspect, la unison: limba lor este de origine latină.

Spaţiul manifestării lor, indiferent cât de vast ar fi fost în decursul istoriei, astăzi se limitează la: nordul Greciei, sudul Albaniei, Macedonia şi vestul Bulgariei. Tocmai de aceea, onomastica aromână nu poate fi studiată decât în contextul balcanic căruia îi aparţine.

Având în vedere faptul că cercetările privind istoria, limba şi cultura aromânilor sunt destul de numeroase[1], în cea mai mare parte contradictorii, mai ales în legătură cu statutul idiomului aromân, limbă aparte sau dialect al limbii române[2], interesul nostru se rezumă, în lucrarea de faţă, la prezentarea unor elemente de origine greacă în antroponimia aromână. Astfel nu ne vom exprima în legătură cu statutul idiomului aromân sau în legătură cu statutul categoriei etnice de care aparţin aromânii, ci vom afirma doar că aceştia sunt reprezentanţii romanităţii sud-dunărene, păstrători ai unor elemente lingvistice ce demonstrează fără echivoc faptul că fac parte din arealul de răspândire şi utilizare cotidiană al latinei vulgate târzii.

Câteva precizări cu privire la originea lexicului aromân

Majoritatea termenilor ce formează vocabularul de bază al aromânei este de origine latină[3], iar peste acest strat se aşează ulterior termenii greceşti, slavi, turceşti, albanezi.

Pe lângă cuvintele de origine latină lexicul aromân conţine şi un număr foarte mare de elemente nelatine, aceasta se datorează convieţuirii îndelungate cu populaţiile care vorbesc limbile respective din care s-au făcut împrumuturile. Acestea sunt fie foarte vechi din greaca bizantină, bulgara veche sau albaneza veche, şi, în acest caz, sunt aceleaşi ca cele din dacoromână, fie sunt relativ recente şi caracterizează numai aromâna, fiind necunoscute la nord de Dunăre, sau au un caracter regional. Astfel, avem foarte multe elemente albaneze în aromâna din Albania, elemente greceşti, în fapt din neogreacă, în aromâna vorbită în Grecia, sârbeşti la aromânii din fostele republici iugoslave. O cuantificare exactă a împrumuturilor din fiecare limbă din acest spaţiu este aproape imposibilă, datorită influenţelor reciproce şi a strânsei convieţuiri dintre popoarele balcanice, în special în contextul oferit de Imperiul Otoman, de libertate etnică şi religioasă, după Evul Mediu (n.n.), astfel aceste cuvinte au devenit „balcanice", fără a mai putea stabili cu precizie originea lor exactă.[4]

Din limba greacă aromâna a împrumutat, în special în epoca modernă a primei,[5] termeni latini pătrunşi în greaca antică şi care au continuat să existe în greaca bizantină şi mai târziu în neogreacă, termeni antici greceşti pătrunşi în latină sau cuvinte din

[1] A se vedea Cihac, 1879; Mihăileanu, 1901; Dalametra1906; Brad-Chisacof, Stupca, 1996; Bailly, 2002; Caciuperi, 1996; Pascu, 1925; Geagea, 1931; Capidan, 1932, 2008; Mihăileanu, 1966; Papahagi, 1974; Caragiu-Marioţeanu, 1975, 1997, 2006; Cotolulis, 1975; Popescu-Sireteanu, 1987; Petrişor, 2002; Matthews , 2007; Saramandu, 2007; Capidan, 2008; Răileanu, 2014.

[2] A se vedea Coteanu, 1961; Graur, 1965; Iordan, 1983; Calotă, 1986; Tomici, 2005.

[3] Caragiu -Marioţeanu, 1975*:* 256 şi Coteanu, 1961*:* 144.

[4] Caragiu -Marioţeanu,1975: 258.

[5] Coteanu, 1961: 146.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

greaca bizantină. Dar cei mai mulţi termeni de origine grecească sunt intraţi direct din neogreacă, de altfel, ponderea elementului grecesc în aromână este aceeaşi cu cea pe care o are cel slav în dacoromână.[6]

Comparativ cu dacoromânii, aromânii au mai puţine nume calendaristice[7]. Prin înlăturarea acestora şi a celor preluate de la greci, slavi, albanezi sau de la alte popoare cu care au venit în contact în cursul zbuciumatei lor istorii, se poate ajunge la straturile onomastice de bază, cel moştenit şi cel creat în dialect[8].

Referindu-ne strict la prenume, întâlnim cu precădere forme latine grecizate ale numelor calendaristice, acestea fiind întâlnite şi la nord de Dunăre, dar, în special, în perioada fanariotă şi modernă a istoriei noastre. Aceste forme au pătruns şi în onomastica românească în perioada influenţei neogreceşti.

Ca exemplu pentru argumentarea dificultăţilor întâmpinate în cercetarea onomasticii aromâne, amintim faptul că, la viriani [viriañi], aromânii originari din zona oraşului Veria din Grecia, numele de familie nu spune nimic, nu derivă din prenume sau ocupaţii, ceea ce denotă vechimea folosirii lor, astfel încât etimologia lor nu mai poate fi stabilită în afara oricărei îndoieli. De exemplu, *Repidon* are terminaţia *–on,* care aduce a nume nordic, iar *Ceară,* nume vechi de familie, unul dintre purtători fiind un renumit poet aromân de la începutul secolului trecut, nu înseamnă s. „ceară", din simplul fapt că „ceară" în arm. este *ţearî;* particulele *ce, ci* s-au transformat de mult în arm. în *ţe, ţi.* Numele lor de familie seamănă cu cele italieneşti *Dala, Carafoli.* Fiind orăşeni, încă din perioada în care trăiau în Grecia, iar în România venind tot în oraşe, virianii nu mai păstrează supranume, majoritatea s-au transformat de mult în nume de familie.

Elemente greceşti în antroponimia aromână

În această lucrare vom prezenta numele strict în ordine alfabetică, precizând doar valoarea antroponimică (PF – prenume feminin, PM – prenume masculin, Sn – supranume, NF – nume de familie, PR – poreclă).

Numărul mare de nume proprii aromâne ce au la bază nume de origine grecească este o urmare firească a faptului că majoritatea aromânilor locuiesc şi astăzi în nordul Greciei. Este de remarcat folosirea frecventă a unor nume ce sunt considerate de provenienţă cultă în literatura de specialitate română deoarece ele nu au forme derivate în antroponimia română ceea ce arată intrarea lor în uz pe filiera literaturii culte, în vreme ce în antroponimia aromână aceste nume au mai multe forme derivate fapt ce demonstrează folosirea lor îndelungată. Antroponimia aromână mai păstrează din convieţuirea alături de poporul grec pronunţia unor nume cum ar fi Gula [γula], Ianciu [γianciu] sau Sterguli [Sterγuli], în special la aromâni viriani.

Antroponimia aromânilor reflectă istoria, realităţile spaţiului etnic şi geografic în care trăiesc aceştia.

[6] Caragiu -Marioţeanu, 1975: 259.
[7] Popescu-Sireteanu, 1987: 82.
[8] Idem, *ibidem*.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Aatánase, PM < arm. *Aiu Atanasi* „Sfântul Atanase”, *aiu* < gr. *άγιος* „sfânt” şi PM *Atanase,* v. ***Atanase.***

Agláia, PF < vechi nume gr., atestat de Homer (sec. VII î.Hr.), una dintre cele trei Charite, Graţii la romani, vechi divinităţi ale vegetaţiei, apoi ale frumuseţii şi gingăşiei feminine, însoţitoare ale Afroditei, gr. *αγλαίζω* „a înfrumuseţa, a împodobi”, „podoabă”; v. şi ***Aglaita, Aglaiţa.***

Agorá, PF, NF < gr. *αγορά* „piaţă, loc public de întâlnire şi dezbatere în Atena antică, republicană, spaţiul poporului” sau *Aurora* numele zeităţii dimineţii în mitologia romană, „zori, zorea”, „lumina difuză, trandafirie, care marchează începutul dimineţii”;v. şi ***Agura, Agurasti, Aura, Aurelia, Aurica, Aurora, Bocea, Boci, Bocia, Borka, Dorina, Gora, Ocea, Ocha, Oci, Ocia, Ora, Orcea, Orci.***

Ahíle, PM < gr. *Αχιλλευς* „durere, suferinţă” sau *αχαλίνωτος* „neînfrânat, fără frâu”, p. eroului legendar din Iliada lui Homer, semizeu, fiu al muritorului Peleu şi al zeiţei Thetis; v şi***Achile, Ahilea, Ahileas, Ahileia, Archilie.***

Alexándru, PM, NF < vb. gr. *αλέξω, αλέξειν* „ a apăra, a proteja” + s. gr. *ανδρός* „bărbat”, „bărbatul care apără”; v şi ***Alecu, Alex, Alexa, Alexandra, Alexandrina, Alexe, Alexi, Alexiu, Lecca, Lecu, Sana, Sanda, Sandel, Sandu, Santa, Santo, Săndel, Şunda, Şundă, Şundi, Xanta*** *[xanθa],* ***Zana****.*

Aléxe, PM, NF < vb. gr. *αλέξειν* „ a apăra”, v. şi ***Alexandru, Alexi, Alexiu.***

Ambrózie, PM< gr. *αμβροσια* „mir purificator”, „licoare care asigură nemurirea zeilor”, fig. „nemuritor”; v. ***Ambrozi.***

Anagnóste, PM, Sn, NF < gr. *αναγνώστης* „cititor”, „ajutor al preotului”; v. şi ***Anagnaste, Anagnostu.***

Anáni, PM, NF< PM rom. *Anania* < gr. *ανανεώνω* „a reînnoi, a întineri, a relua”.

Anastáse, PM, NF < gr. *ανάσταση* „înviere”; v. şi ***Anastasescu, Anastasia, Anastasie, Anasthasia, Daşiu, Lioga, Liuga, Liuşia, Liuşiu, Nast, Nasta, Nastase, Nastasia, Nastasica, Nastu, Nastuca, Nastuli, Nastuliu, Naşcu, Naşculu, Naşiu, Naşlu, Naşu, Nate, Nati, Naţ, Naţi, Naţu, Năstase, Năşiclu, Sia, Sica, Siea, Sola, Solea, Şana, Şola, Şula, Tasa, Tascu, Tase, Tasenti, Tashcu, Tasi, Tasic, Tasica, Tasiu, Tasu, Tasula, Taş, Taşcă, Taşcu, Taşe, Taşi, Taşică, Taşu, Taşuca, Taşula, Taşuli, Tănase, Tănasi, Tănăsache, Tănăsachi, Tănăsel, Tănăsică, Tulica, Tulie, Tulin, Tulioca, Tuliu, Tuliuca, Tuliuga, Tuliuşia, Tuluşea, Tuluşiu, Tusi, Tusu, Tuşa, Tuşi, Zia, Zica.***

Andóra, NF < et. nes., gr. *αν* „de” + *δώρον* „dar”.

Ándra, PF < PM rom. *Andronic* < gr. *άνδρας* „bărbat, brav, viteaz” + gr. *νίκη* „victorie, izbândă”, aceeaşi temă ca PM *Andrei;* v. şi ***Andrei, Andronica.***

Andréi, PM, NF < gr. *αδρεία* „bravură, vitejie, curaj, bărbăţie”; v. şi ***Andra, Andreu, Adronica, Andruş, Anduş, Anduşi.***

Ánghel, PM, NF < gr. *άγγελος* „mesager, vestitor, crainic, înger”; v. şi ***Angela, Anghela, Anghelina.***

Antípa, NF < nume calendaristic de origine gr.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Apóstol, PM, NF< gr. *αποστολέ* „trimitere, misiune, solie”; v. şi ***Apostu, Apostulachi, Caratoli, Lachi, Pastoli, Pilea, Pileha, Pili, Pilici, Tolea, Toli, Tolică, Tolicei, Tuli, Tulica, Tulică, Tulie, Tulin, Tulioca, Tuliu, Tuliuca, Tuliuga, Tuliuşia, Tuliuşiu, Tuluşea, Tuluşiu.***

Arétia, PF < gr. *αρετή* „virtute, calitate, merit”.

Arghír, PM, NF< gr. *αργύριο*„argint”; v. şi ***Arghire, Arghiri, Argir, Arir*** *[arγr]*.

Áristide, PM., NF < gr. *άριστος* „cel mai bun, primul, excelent, foarte bun”; v. şi ***Aristidi.***

Asáchi, NF < nume armenesc şi gr. *Asakidis.*

Aspasía, PF, NF < gr. *ασπάζομαι* „a săruta, a îmbrăţişa”, *ασπασία* „plăcută, dorită”, *Ασπάσια* iubita lui Pericle (sec. V î.Hr.); v. şi***Sia, Spasia, Spasiea, Spathia.***

Atanáse, PM, NF < gr. *αθανασία* „veşnicie, nemurire, eternitate”; v. şi ***Aatanase, Atanasachi, Atanasi, Atanasia, Atanasie, Atanasiu, Atanasovsca, Athanase, Athanasios, Atnase, Calanciu, Calânciu, Calînciu, Caranaşu, Caratanasi, Carataş, Caratănase, Haşula, Iuticu, Naci, Naciadis, Naciu, Nasa, Nascaniloru, Nascu, Nasi, Naşcu, Naşculu, Naşlu, Naşu, Năşiclu, Nicea, Papaatanasi, Sola, Solea, Sulacheru, Suli, Şola, Şolea, Şula, Şuleri, Tana, Tanasache, Tanasachi, Tanase, Tanasel, Tanasescu, Tanasi, Tanasoca, Tanasuli, Tanaşoca, Tani, Tanulica, Tarsenti, Tasa, Tascu, Tase, Tasenti, Tashcu, Tasi, Tasic, Tasica, Tasiu, Tasu, Tasula, Taş, Taşa, Taşcă, Taşcu, Taşe, Taşi, Taşică, Taşu, Taşuca, Taşula, Taşuli, Tănase, Tănasi, Tănăsache, Tănăsachi, Tănăsel, Tănăsică, Tăsică, Titel, Titi.***

Aténa, PF < gr. *Αθήνα* zeiţa înţelepciunii şi a ştiinţei; v. şi***Antina, Athina*** *[aθina],* ***Athinaua*** *[aθinaua],* ***Naua.***

Áura, PF < s. arm. *avrâ* „răcoare” sau în legătură cu *Hrisia* gr. *χρυσός* „aur”; v. ***Agora, Aurora.***

Bambúla, NF < gr. *Bambos* + suf. *–ula.*

Bargiúma, NF < et. nes., gr. *Bargias.*

Bárna, NF < gr. *Βαρναβάς,* nume biblic ebr. *Barnaba* „fiul mângâierii”.

Bartavéla, NF < et. nes., angr. de la PM *Bartolomeu, Vartolomeu.*

Batsária, NF < gr. *Batsaris;* v. şi ***Batzaria.***

Bazária, NF <*bazar,* < gr. *παζάρι,* arm. *pâzari;* v. şi ***Bazarghian.***

Bârcă, NF < mg. *birka* „oaie”, gr. *Barkas.*

Bizéchi, NF < et. nes., gr. *Bizikos* sau bg. *Bizik.*

Cáca, NF < et. nes., gr. *κακό* „rău, ciudă, nedreptate”, sau tc. *kaka* „paradă, trufie”;v. şi ***Cacaughiva***

Calamítru, NF < din gr. *καλά* „bine, drept, în regulă”, gr. *καλος* „bun, de treabă, cum se cade, drept, capabil” + PM *Mitru;* v. ***Dumitru.***

Calánciu, NF < gr. *καλά* „bine, drept, în regulă”, gr. *καλος* „bun, de treabă, cum se cade, drept, capabil” + PM *Naciu;* v. ***Atanase.Calendére, NF < rom. calendar, calende, gr. καλαντάρι „calendar”; v. şi Calendere, Calentaru, Calenţaru, Calintaru, Calnitaru, Călenţaruca, Călintaru, Călinţaru.*** **Calín,** NF < greşeală de grafie de la PM rom. *Călin, Calinic* < gr. *καλός* „frumos” + *νίκη* „victorie”, „învingătorul”; v. şi ***Calina.***

Caliópi, PF < nume gr. *Καλλιπή*, atestat de Hesiod (sec. VIII î.Hr.),

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

protectoarea poeziei epice şi a elocinţei < gr. *καλός* „bun, frumos” + *οπός* „voce, glas”; v. şi ***Caliopa, Caliopia.***

Calispéra, Sn, NF < gr. *καλησπέρα* „bună seara”; v. şi ***Calipera.***

Calíţa, PM,PF < et. nes.,gr. *καλός* „bun, frumos” sau v. ***Ecaterina.***

Calúda, Sn, PM, NF < et. nes., gr. *Kaludi(s), καλώδιο* „cablu, parâmă”, *καλοδεμένος* „bine legat, voinic” sau *καλοδέχομαι* „a ura bun sosit, a primi cu căldură”.

Canachéru, NF < arm. *cănăkearcu* „alintat”, gr. *κανακάρης* „alintat, unic, unul la părinţi”; v. ***Canacheu, Chanacheu.*** **Candára,** NF < gr. *Kandri;* v. şi ***Cantargiu.***

Cantacuzinó, NF < gr. *Kantacuzinos.*

Capáchi, Sn < gr. *Kapachi(s)*, arm. *câpachi* „capac”.

Cáplea, NF < gr. *Kapli.*

Capolída, NF < gr. *Kapolida(s).*

Caporáni, NF < et. nec.; v. şi ***Capurani.***

Capsáli, NF < NF gr. *Kapsalis.*

Caráda, NF < gr. *Karadakis.*

Caramáta, NF < gr. *Karametas.*

Caraní, NF < formă aferezată de la NF *Caranica,* gr. *Karanis,* v. ***Caranica.***

Cardúla, NF < gr. *Kardulas,* probabil tc. *kardelen* „ghiocel”.

Cargále, NF < gr. *κάργα* „sprâncenat”; v. ***Gargale***.

Cariágdi, NF < gr. *Kariagdi.*

Cartalésu, Sn < gr. *Kartalos, Kartalu, Kartali(s);* v. ***Cartale.***

Catacóta, NF < prep. gr. *κατά* cu genitivul „împotriva, contra”, cu acuzativul „după, conform” + PM *Cota;* v. ***Constantin.***

Cataraiáni, NF < gr. *καταράω* „a blestema”, sau tc. *katar* „convoi, şir” „persoană care are caravană” + PM *Iani;* v. ***Ion.***

Catarígă, NF < gr. *καταράω* „a blestema”, sau tc. *katar* „convoi, şir” probabil „persoană care are caravană” cu *igă* de la arm. *agă[ayă]* „soldat sau ofiţer turc”, tc. *ağa* „chiabur, boier”, în adresare „jupân”, „agă”.

Cavasáchis, NF < et. nes., gr. *Kavasaki(s).*

Ceámba, NF < gr. *Tsambas,* bg. *Čambov.*

Cépi, NF < gr. *Tsepi(s);* v. şi ***Cipu.***

Chervasítu, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” + *Vasitu* formă de la PM *Vasile;* v. şi ***Chirvasitu, Chirvăsitu, Chirvisitu*** şi ***Vasile.***

Chiráţa, PF, NF < prenume creştin, gr. *Κύριος* „Stăpân, Domn”, „Dumnezeu, divin”; v. şi ***Cherana, Cherata, Cheraţa, Cheraţă, Chere, Cheri, Cheriata, Chertea, Chety, Cheţa, Chira, Chirana, Chirani, Chirata, Hira, Kiraţa,Ţaţa, Ţoca, Ţuca, Uţi.***

Chírcea, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” cu suf. *–cea;* v. şi ***Chirea.***

Chírciu, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” cu suf. *–ciu;* v. şi ***Chirea.***

Chirculéscu, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” + *-cul* cu suf. *–escu;* v. şi ***Chirea.***

Chírea, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” cu suf. *-ea;* PM *Chiriac,* gr. *Kiriakos,* v. şi ***Chircea, Chirciu, Chirculescu, Chiriac, Chirila, Chirilă, Chiriţă, Chirtu.***

Chiriác, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” cu suf. *-ac;* v. şi ***Chirea.***

Chiribélea, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” + *-belea.* **Chirílă,** NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” cu suf. *–ilă;* v. şi ***Chirea.***

Chiríţă, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” cu suf. *-iţă;* v. şi ***Chirea.***

Chírtu, NF < gr. *κυρ* „domn, jupân” + *-tu;* v. şi ***Chirea.***

Coándă, NF < gr. *Kondas,* bg. *Konda,* v. ***Condu.***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Cocóna, NF < gr. *κοκκόνα* „termen de politeţe pentru femeie măritată”, peior. „femeie căreia nu-i place să muncească”; v. şi ***Cocone, Coconi.***

Cómu, NF < arm. *coma, comate* „partid”, gr. *κόμμα;* v. şi ***Comata.***

Condára, NF < gr. *Kondara;* v. ***Condu.***

Cóndu, NF < bg. *Kondo,* gr. *Kondos, Kondu,* et. nes., probabil rom. *conu, coane* „formulă de respect adresată bărbaţilor, domnule”, gr. *κοκκόν;* v. şi ***Coandă, Conda, Condara, Condea, Conducosta, Condulimas, Condulimazi, Condumihale.***

Corína, PF < gr. *κόρη* „fată, fecioară” + suf. *–ina* „fetiţă”.

Cotabíţă, NF < et. nes., compus din PM *Cota* + bg. виц „banc, anecdotă” sau gr. *βίτσα* „nuia, vargă”; v. ***Constantin*** şi ***Cotabita, Cotobita, Cutabita, Curabiţa.***

Crisánti, PM <*Hrisant* gr. *Χρυσανθις χρυσος* „aur” + *ανθος* „floare” = „floare de aur”, „crizantemă”.

Cucóli, NF < gr. *Kukoli.*

Cucóni, NF <*cucon,* gr. *κοκκόν.*

Cutúli, NF < gr. *Kutlis,* bg. *Kutlev.*

Cuturéla, NF < arm. *cuturu* „de-a valma, la întâmplare”, gr. *κουτουρού* „nechibzuit, la întâmplare, într-o doară” + *-ela*; v. şi ***Cutuicu, Cuturigu.***

Cúţu, NF < arm. *cuţu* prefix bisilabic gr. cu ajutorul căruia se formează compuse sau tc. *küçük* „mic, mărunt”, „scund, mic de statură”; v. şi ***Cutu, Cutumisu, Cutumiş, Cutumişu, Cuţa, Cuţumina, Cuţumişa, Cuţumişu.***

Cuţumína, Sn <*Cuţu+ Mina;* v. ***Cuţu*** şi ***Mina.***

Damáschin, NF < PM *Damaschin* < gr. *Δαμασκένος* „din Damasc”, ebr. *dammeshek, darmashki* „localitate bine udată”.

Damián, PM, NF< nume gr. (sec. VI î.Hr.), gr. *δαμάω* „a domestici, a îmblânzi”, de la rădăcina indo-europeană *dom,* lat. *domus* „casă”, gr. *δομος,* sanscrită *dámas,* sl. *domŭ;* ***Damă, Dimein, Dimian.***

Demosténe, PM < gr. *δέμος* „popor” + *σθένος* „forţă, putere”; v. şi ***Dementi, Demi, Demosten, Demu, Dima, Dimaca, Dimacă, Dimache, Dimadi, Dimancea, Dimlu, Dimoală, Dimov, Dimu, Dimusteni, Djima, Duma.***

Denísa, PF < de la gr. *Διόνυσος* „divinitate a vegetaţiei”, la romani *Bacchus.*

Derdéna, NF < gr. *Derdene(s);* v. ***Dardac, Derdene.***

Despína, PF, NF < gr. *δεσπότης* „stăpân, suveran, domnitor”, „prelat”, „nume dat patriarhului de Constantinopol”;v. şi ***Despa, Pepa.***

Diamandí, NF < gr. *Diamandi(s),* gr. *διαμάντι* „diamant”.

Díchi, NF < arm. *dichi* „dreptate”, gr. *δίκιο.*

Didína, PF < et. nes., PM gr. *Δίδυμος* „geamăn”, prenume arhaic de origine greco-macedoneană.

Diftéria, PF < gr. *Δεφτέρα* „luni” sau gr. *δεύτερος* „al doilea, secund”.

Díma, PM, Sn, NF< de la PM *Demostene* sau PM *Dumitru,* sl. *Dima,* gr. *Dimas;* v. ***Demostene*** şi ***Dumitru.***

Dionísie, PM < nume de zeu gr. *Διόνυσος,* lat. *Bachus,* gr. *διδους του οινον* „cel care dă vinul” (etimologie propusă de Platon), fiind considerat de origine tracă *Dios* „nume al cerului şi al luminii” + *nys* „fiu” „fiul lui Zeus”; v. şi ***Denuşu, Deonisie, Dinuş, Nişu.***

Dispóti, PR < arm. *Δispoti* „arhiereu”, gr. *despotis* „stăpân, suveran, domnitor, despot, tiran”.

Djíma, Sn, v. ***Demostene*** şi ***Dumitru.***

Dóxia, PF < gr. *δόξα* „glorie, slavă”.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Dragomír, NF < rom. *drag,* sl. драг „scump, iubit”+ sl. мир „pace”, „armonie”, „înţelegere” sau „lume”, *mer-,* gr. *μορος-,* celtică *maros,* gotică *mar* „preamărit, lăudat”, rom. *a mări, a mărturisi* sau indo-european *mer, mor, mar* „bărbat, tânăr/femeie, tânără”.

Drósa, PM < de la PM rom. *Andronic,* gr. *άνδρας* „bărbat, brav, viteaz” + *νίκη* „victorie, izbândă”, aceeaşi temă ca PM *Andrei;* v. şi ***Andrei, Dosi, Drosiu, Drosin, Drosiu.***

Dúca, NF < arm. *duc, duşu* gr. *δούκα* „duce”, lat. *dux, ducis* „conducător, duce, domn, suveran”; v. şi ***Ducea.***

Dumítru, PM, NF < nume gr. *Δεμέτριος* (sec. IV î.Hr.), de la zeiţa *δε, δα* nume preelenic al Pământului *γα, γε, Γαια, Geea* personificare a Pământului ca element primordial, izvor a tot ce există, *μετερ* „mamă” „pământul mamă”, divinitate a vegetaţiei şi a fertilităţii pământului, ocrotitoare a ogoarelor şi a căsătoriei, cărora le dăruieşte rodnicie, ***Bit, Bitar, Bitarac, Bitaracu, Biti, Bitu, Biţi, Biţili, Biţu, Calamitru, Caradima, Caradumitru, Caramatrac, Caramiciu, Caramita, Caramitra, Caramitru, Carapit, Carapiti, Carapiţ, Ceamita, Ceamitru, Ciamita, Ciamitru, Ciocimita, Colimitra, Cuciumita, Cumita, Cumitu, Dalametra, Dalamitra, Demetriu, Dima, Dimaca, Dimacă, Dimache, Dimadi, Dimancea, Dimar, Dimareli, Dimcea, Dimi, Dimitar, Dimitrachi, Dimitrenca, Dimitri, Dimitrie, Dimitris, Dimitrula, Dimlu, Dimoală, Dimov, Dimu, Djima, Drula, Drulea, Druşiu, Duma, Dumar, Dumi, Dumitra, Dumitrache, Dumitrachi, Dumitracu, Dumitraşcu, Dumitrescu, Dumitrian, Dumitrica, Dumitriu, Dumitruş, Duşu, Dzima, Mătu, Mătuşiu, Metta, Metu, Metuşiu, Micea, Miciu, Mita, Mitacu, Mitel, Miti, Mitica, Mitică, Miticuţă, Mitra, Mitraca, Mitracu, Mitranca, Mitrea, Mitrenca, Mitrenga, Mitri, Mitriţi, Mitru, Mitrus, Mitruş, Mitruşiu, Mitruşlu, Mitru, Mitruţ, Mitu, Miţa, Miţescu, Nicea, Papadima, Papanima, Pitea, Piti, Pitu, Pituea, Pitulea, Reli, Taca, Tacă, Tache, Tachi, Tacu, Tahu, Tarac, Taraca, Tarachia, Tasu, Tashcu, Taşcu Tica, Tocea, Triţ, Triţă, Trula, Truşi, Truşiu, Truţ, Tusea, Tusi, Tusu, Tuşa, Tuşi, Tuşia, Tuşiu, Tuşlu, Tuşu, Ţili, Vlahometra.***

Dúşa, PF, NF < arm. *duc, duşu* gr. *δούκα* „duce”, lat. *dux, ducis* „conducător, duce, domn, suveran” sau formă derivată de la PM *Tuşu*; v. ***Dumitru*** şi ***Dusa, Dusu, Duşu.***

Ecaterína, PF < et. nes., fie egpt. „coroană”, fie numele grecesc al zeiţei subpământene *Hekate,* fie gr. *καθαρός* „curat, nepătat, nepângărit”,***Cata, Catalina, Catea, Cateluş, Caterina, Cateriu, Cati, Caticu, Catita, Catiţa, Catuta, Catuţa, Caţicu, Cătă, Cătălina, Kata, Katerina.***

Económu, NF < gr. *οικνόμος* „econom, administrator”, „călugăr care administrează veniturile unei mănăstiri”.

Eftíme, PM, NF< nume gr. *Ευθύμιος,* neologism *eutimie* „linişte sufletească”, gr. *ευ* „gr. *ευ* „bun, de bună calitate, frumos” + *θύμος* „fire, temperament, spirit”; v. şi ***Cim, Cima, Cimalica, Cimlu,***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Cimu, Ciomu, Eftimia, Eftimiu, Eftimescu, Eftimie, Fimea, Fimiu, Fimniu, Himniu, Thimia** [θimia]**, Thimniu** [θimñiu]**.

Eftóde, NF < PM rom. *Iftode*< gr. *Μεθοδίου;* v. ***Metodie.***

Eleftérie, PM < gr. *ελεθερία* „libertate, independenţă", „naştere, facere", *Ελεθέριος* „darnic, generos", obişnuit supranume al lui Zeus, atestat de Pindar, sensul creştin *ελεύθερος*„liber"; v. şi ***Elefteria, Lefter, Lefterie, Liftiria, Liftirii.***

Eléna, PF <nume grecesc, *Helena* cauza războiului troian, et. nes., gr. *ήλιος* „soare", *ηλάνε* „torţă, făclie", *Helena* probabil veche divinitate a luminii; v. şi ***Eli, Ileana, Leancă, Lena, Lenca, Lencea, Lenciu, Lengiu, Leni, Lenu, Lenuş, Lenuţa, Lili, Nuţa, Nuţi.*** **Emíl,** PM < nume gentilic roman, *Aemilia* cea mai veche gintă patriciană, et. nes., *aemulus* „emul, rival", gr. *αιμυλιος* „duios, blând"; v. şi ***Emilia.***

Epaminónda, PM < gr. *Ἐπαμεινώνδας*, general antic grec din Teba (sec. V î.Hr.).

Ermióni, PF < germ. *Irmin* numele zeului germanic al forţei, gr. *Hermes,* Sfântul Mucenic Ermie – 31 iunie.

Eudóxia, PF < gr. *ευ* „bine, bun, frumos" + *δόξα* „glorie, slavă".

Eugén, PM < gr. *ευ* „gr. *ευ* „bun, de bună calitate, frumos" + *γεννώ* „a naşte, a zămisli", gr. *ευγένεια* „nobleţe, politeţe, bună cuviinţă", *ευγενής* „nobil, politicos, aristocrat"; v. şi ***Eugenia, Eugeniu, Evghenia.***

Eutérpi, PF < gr. *ευ* „bine, bun, frumos" + *τέρπω* „a se delecta, a se desfăta", „bună desfătare".

Eváche, NF <*Eva* „mamă a celor vii"; v. ***Evanghelia.***

Evanghélia, PF < gr. *εύ* „bun, bine, bună, de bună calitate, frumos" + *άγγελος* „vestitor, mesager, crainic, sol, înger" = „Vestea cea Bună", *ευαγγελισμός* „Buna-Vestire", arm. *Vanghelizmolu*; v. şi ***Evache, Evanghelos, Evangheliţa, Hagi, Vanghea, Vanghel, Vanghele, Vangheli, Vanghelică, Vanghelicescu, Vanghelici, Vanghelina, Vanghelita, Vangheliţa, Vanghi, Vanghia, Vanghilach, Vanghilachi, Vanghiluş, Vanghiu.***

Evántia, PF < gr. *ευ* „bine, bun, frumos" + *αντίο* „la revedere, rămas bun"; v. şi ***Ivantia.***

Evdóchia, PF < gr. *ευ* „bine, bun, frumos" + *δοκεω* „a crede, a părea" = fig. „bunăvoinţă", *ευδοκιμώ* „a prospera, a reuşi", *ευδόκιμος* „lăudabil, eficient".

Everdíchia, PF < et. nes., probabil compus al lui gr. *ευ* „bine, bun, frumos".

Evéta, PF < et. nes., gr. *ευ* „bine, bun, frumos" + probabil *έτος* „an".

Evropídi, PM < gr. *ευ* „gr. *ευ* „bun, de bună calitate, frumos" + *ροπή* „înclinare, aplecare, tendinţă".

Exárho, NF < rom. *exarh* „comandant al unei unităţi de cavalerie în armata otomană", „guvernator bizantin", „funcţie bisericească, însărcinat cu controlul mănăstirilor", gr. *εξαρχός;* v. şi ***Esarcu, Exarhu.***

Exárhu, NF, v. ***Exarho.***

Fána, PF, NF < et. nes., probabil PM *Fanurie*< gr. *φανός* „lampă, lumină", *φανάρι* „felinar" sau de la PF *Ştefana* < PM *Ştefan* sau PF rom. *Teofana*< gr. *Θεοφανια* „Arătarea Domnului, Boboteaza"; v. ***Ştefan.***

Farmáche, NF < arm. *fârmac* „otravă", gr. *φαρμάκι* „otravă, venin, amărăciune", *φάρμακο* „medicament, leac, doctorie,

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

remediu", v. şi ***Farmachi.***

Farmazón, Sn, NF < rom. *farmazon* „vrăjitor", fig. „om şiret, viclean", gr. *φαρμασόνος* „sacrilegiu"; v. şi ***Farmason.***

Fíla, PF, PM, NF <et. nes., de la o formă neidentificată, probabil gr. *φιλώ* „a îmbrăţişa, a săruta", *φιλον* „iubit", „iubitor de Dumnezeu".

Filionéscu, NF < comps din gr. *φιλώ* „a îmbrăţişa, a săruta", *φιλον* „iubit", „iubitor de ceva" + NF *Ionescu;* v. ***Ion.***

Fílip, PM, NF <nume grecesc, sărbătoare populară în mediile păstoreşti, *Filipi* sau *Pilipi,* săvârşită de 2 ori pe an toamna şi iarna; gr. *φίλος* „prieten, amic, iubitor" + *ιππός* „cal" = „iubitor de cai", v. şi ***Fulea.***

Fíliu, NF < gr. *φιλώ* „a îmbrăţişa, a săruta", *φιλον* „iubit".

Filoftéia, PF < gr. *φιλώ* „a îmbrăţişa, a săruta", *φιλον* „iubit" + *Θεός* „Dumnezeu" = „Iubitor de Dumnezeu". **Filomél,** PM < nume grecesc atestat de Platon *Filomela, Finomena* gr. gr. *φίλος* „prieten, amic, iubitor" + *μελος* „cântec , melodie" = „iubitor de cântec" sau *μενος* „pasiune, zel, puterea vieţii" = „iubitor de viaţă".

Filóta, PM <*Filotei, Filothei* gr. *φίλος* „prieten, amic, iubitor"+ *Θεός* „Dumnezeu" = „iubitor de Dumnezeu, prietenul lui Dumnezeu"; v. şi ***Filoti.***

Fiscáli, NF < et. nes., rom. *fisc,* lat. *fiscus,* it. *fisco* sau gr. *φίσκα* „plin, peste măsură, până la refuz".

Fóta, PM, NF < gr. *φως, φωτός* „lumină", arm. *Ta Fota, Fotili* numele popular al Bobotezei, Epifania, Dumnezeiasca Arătare „iluminare", gr. *τα Φοτα* „Luminile", „Arătare", „Iluminare", ***Fati, Faţe, Faţi, Fiti, Fotea, Foti, Fotiu, Foto, Fotti, Fotu.***

Frosténe, NF < et. nes., PF *Frosa, Eufrosina* < gr. *ευ* „bine, bun, de calitate, sănătos, frumos, arătos" + *φρόνηση* „înţelepciune, cumpătare, ponderaţie"; ***Froştere,*** probabil chiar şi ***Fraștenli.***

Garofíl, NF < et. nes., compus din *Garo* < formă derivată PM *Gore, Grigore*+ gr. *φίλος* „prieten, amic, iubitor" sau arm. *garofil* „calomfir", „plantă erbacee, perenă, aromatică", v. ***Garafil, Garonfil, Garovil***.

Gavrízi, Sn, NF< NF gr. *Gavridis;* v. ***Gavriz.***

Gălimáni, NF < et. nes., compus din partciula gr. *καλη* „bun, bună" + -*man;*

Ghenáca, NF < et. nes., gr. *γεννώ* „a naşte", *γένος* „neam, seminţie, origine", *γένεια* „barbă", *γενάτος* „bărbos".

Gheórghe, PM, NF < nume grecesc atestat de Platon, gr. *γεωργός* „plugar, agricultor, ţăran, lucrător al pământului"; v. şi ***Agache, Agachi, Banciori, Bangheorghe, Banghiore, Banghiori, Banghioru, Borghi, Caragheorghe, Caragicu, Caragioga, Caragiu, Caraiogu, Caraiorgu, Cica, Cicani, Cicu, Ciocea, Ciocia, Ciocii, Ciocimita, Ergoveanu, Gaca, Gace, Gache, Gachi*** *[γachi]****, Gaci, Gaciu, Gaga, Gagiulu, Geagiu, Geoga, Geogea, Geogi, George, Georgeta, Goga, Georgi, Georgiana, Georgica, Georgică, Geta, Gheaciu, Gheoghea, Gheonci, Gheorghia, Gheorghita, Gheorghiţa, Gheorghiţă, Gheorghiu, Gherghina, Gherghiţa,***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Gherguşiu, Ghioghi, Ghiora, Ghiorghe, Ghiorghi, Ghita, Ghiţa, Ghiţă, Ghiţi, Ghiţu, Ghiurghia, Ghiuri, Giagiu, Gica, Gicanlu, Gică, Gici, Gicu, Giga, Gigel, Gigi, Gigianilor, Gigica, Gigică, Gioca, Gioga, Giogea, Giogi, Giogiu, Gioravela, Giorgi, Giti, Gitti, Giugica, Giugică, Giugiuleanu, Giugiumică, Giuiumica, Giurgică, Goagă, Goce, Gocea, Goci, Gociu, Goclu, Godi, Goga, Gogea, Gogis, Gogiu, Gogu *[γογu]*, ***Goguţlu, Goliu, Goţa, Goţe, Goţlu, Goţu, Gugulea, Guguleană, Gula****[γula],* ***Guli*** *[γuli],* ***Gurgică, Gusu, Guşu, Guşiu, Guţă, Hula, Huleani, Hulem, Hulene, Huleni, Huleva, Iaga, Ioga, Iogu, Iorga, Iorgali, Iorganda, Iorgoneavu, Iorgu, Iorgula, Iori*** *[iorī],* ***Irgos,Irgosu, Irguş, Iuga, Iula, Iurgachi*** *[iurγachi],* ***Iurganda, Iurghia*** *[iurγia],* ***Iurgula*** *[iurγula],* ***Iurguşcul, Iuruc, Joca, Joga, Joja, Jorganda, Juca, Juguleană, Juguleanu, Juja, Jujea, Jurca, Jurcali, Jurcă, Jurgali, Muzigache, Yioryi, Zoga, Zoghi.***

Gheracósta, NF < compus din *Ghera* – formă derivată de la gr. *κυρ* „domn, jupân” + PM *Costa;* v. ***Constantin.***

Gheráse, PM, NF <*Gherasim,* gr. *γηράζω* „a îmbătrâni”, *γηρασις* „cinste, onoare” = respectabil, onorabil; v. şi ***Gherasi.***

Ghíu, PR < NF *Ghia* < arm. *ayíŭ,* gr. *άγιος* „sfânt”, v. şi ***Ghiubeu, Ghiul, Ghiulamila, Ghiunicu.***

Gramatícu, NF < arm. *grâmâticu* „secretar sau scriitor într-o cancelarie domnească”, gr. *γραμματικός*; v. şi ***Gramatic, Grămăticu.***

Grámci, NF < formă derivată de la gr. *γράμμα* „literă, slovă”, „scrisoare”;

Graméni, NF < gr. *γράμμα* „literă, slovă”, „scrisoare”;v. şi***Gramen, Gramene.***

Grámoste, NF < localitate în Grecia locuită de aromâni *Gramostea, Gramos;*

Gráva, NF < et. nes, probabil gr. *γράφω* „a scrie”, „a înscrie, a înregistra”.

Grigórie, PM < gr. *γρήγορος* „iute, rapid”, gr. postclasică *γρηγορέω* „sunt complet treaz”, *εγρήγορα* „m-am trezit, veghez”; ***Gare, Gari, Garie, Gore, Gori, Grigor, Grigore, Grigori.***

Gríva, NF < et. nes., gr. *γρίβας* „sur”.

Irína, PF < nume gr. *Ειρήνη, Ηρινaα, ειρήνη* „pace”.

Karanfilóski, NF < compus din tc. *kara* „negru”, despre oameni „brunet, oacheş” + gr. *φίλος* „prieten, amic, iubitor” sau arm. *garofil* „calomfir”, „plantă erbacee, perenă, aromatică”.

Lála, NF < gr., bg. *Lala* sau arm. *lali* „unchi”, v. şi ***Lalea, Lalu.***

Lálea, NF < et. nes., probabil arm. *lali* „unchi”, rom. *lalea* sau gr. *λαλιά* „vorbire, grai”, „voce, glas”, v. ***Lala.***

Leólea, NF < gr. *Liuli(s),* et. nes., probabil gr. *λαλιά* „vorbire, grai”, „voce, glas” din *λαλώ* „a vorbi, a grăi”; v. şi ***Leolu.***

Leonída, PM < nume grecesc, spartan (sec. V î.Hr.) *Λέωνιδας, λέων* „leu” + suf. *–ιδας;* v. şi ***Leonid, Liunida*** *[liuniδa],* ***Leonte.***

Levénte, NF < tc. *levent, levend* „marinar turc, în Imperiul Otoman, originar din Levant”, ca adj. rom. *levent* „amabil, atent, darnic, galant, gentil”, gr. *λεβέντις;* v. şi ***Levende, Levendi, Leventi.***

Libána, NF < et. nes., „originară din Libia” sau gr. *λιβάνι* „tămâie”.

Lidía, PF < gr. *Λυδια,* atestat de Sofocle,

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

exprima aparteneţa etnică, din Lydia, mic stat în vestul Asiei Mici;v. şi ***Lidiea.***

Lipára, NF < gr. *λιπαρός* „unsuros, gras”; v. şi ***Lipară.***

Lúta, NF < gr. *Lutas*.

Macárie, PM < gr. *μακριος* „fericit”, v. şi ***Maca.***

Manéca, NF < gr. *Maneka(s);* v. ***Emanuel.***

Mánţu, NF < gr. *Mantzu, Măniţ, Manole;* v. ***Emanuel.***

Martalógu, NF < tc. *martoloz* „marinar creştin”, „soldat creştin în slujba sultanului”, „grănicer”, gr. *μαρτωλός.*

Mavrocápa, NF < gr. *μαύρο* „negru” + *κάπα* „manta cu glugă, pelerină, capă”.

Mavrodín, NF < compus din gr. *μαύρο* „negru” + *-din* et. nec.

Méga, NF < gr. *μέγας* „mare, faimos, celebru”; v. şi ***Mechi Meghea.***

Melanía, PF < gr. *Μελάνε, μελανός* „negriu, vânăt, învineţit”, din aceeaşi familie cu *melancolie;* v. şi ***Mela.***

Metódie, PM < gr. *Μεθοδίου, μέθοδος* „căutare, cercetare, metodă”, „cel ce-şi pune întrebări”, „cel ce caută răspunsuri”.

Mezát, NF < gr. *μάζα* „aluat, cocă”, „masă” sau tc. *mezat* „a scoate la licitaţie (publică)”; v. şi ***Mazat.***

Mína, PM, NF < gr. *μένας* „lună” sau *μηνώ* „a anunţa, a rosti”; v. şi***Caramina, Minea, Minovici.***

Mírcea, PM <*mir* - sl. мир „pace”, „armonie”, „înţelegere” sau „lume”, *mer-,* gr. *μορος-,* celtică *maros,* gotică *mar* „preamărit, lăudat”, rom. *a mări, a mărturisi* sau indo-european *mer, mor, mar* „bărbat, tânăr/femeie, tânără”; v. şi ***Mirciu, Mirela, Mirşavela.***

Mirón, PM, NF < gr. *μύρο* „mir, parfum, esenţă”.

Místu, PM < arm. *misto* „salariu”, gr. *μισθός.*

Móca, Sn < rom. *moacă,* gr. *Moka(s).*

Móna, PF < et. nes.,*Monna* cu valoare de cognomen, gr. *μοναχός* „monah, pustnic, singur, solitar”, *μόνος* „singur”, *μονός* „simplu, impar, fără soţ”; fie goticul *munan* „a gândi, a crede”, *muns* „gândire”, germ. *minne* „dragoste”, engl. *mind* „amintire, gând”; fie irlandez *muadh* „nobilă” sau de la *Simona;* v. ***Simeon.***

Naceádis, NF < gr. *Naceadis,* v. ***Naca, Nacea, Atanase.***

Naciádis, NF < NF gr. *Naciadi(s);* v. ***Atanase.***

Nícea, PM < et. nes., prenumele este considerat ca hip. de la mai multe forme de bază: *Dumitru, Ion, Atanase, Nicolae*, probabil Niceea localitatea în care s-a ţinut primul Sinod Ecumenic (325 d.Hr.), cel mai probabil formă provenită prin pronunţia derivată, de influenţă slavă, a vb. din greaca veche *νικάω* „a învinge”, imperativ *νίκα,* înrudit cu *Nicolae,* dacă nu chiar provine de la acesta.

Niceádis, NF < gr. *Niceadis,* v. ***Naceadis, Nicea.***

Nicoláe, PM, NF < nume gr. (sec. V î.Hr.), menţionat de Tucidide, vb. *νικώ* „a învinge a birui” + *λαός* „popor” „victoria poporului”, fig. „biruinţa simplităţii, a blândeţii”, v. şi ***Cacea,Calcearu, Caranicola, Caranicu, Cholachi, Cluş, Cluşcana, Cola, Colamari, Colcea, Colcearu, Colci, Colciu, Colea, Coleanchilor, Coli, Colimitra, Coliu, Coloi, Culachi, Culcearu, Culea, Culeafa, Culet, Culetu, Culeţu, Culi, Culică, Culicea, Culiciu, Culifcicu,***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Culina, Culişani, Culita, Culiţa, Culiţă, Culus, Culusi, Culuş, Culuşi, Culuşiu, Culuşlu, Culuşu, Cusa, Cusea, Cusu, Cuşa, Cuşlu, Cuşu, Leţa, Leţu, Liţă, Liţu, Luş, Luşiu, Luşlu, Nae, Neculae, Neculai,Nicea, Nicala, Nicioală, Niciola, Niciu, Nicoalae, Nicoale, Nicola, Nicolachi, Nicolaie, Nicolau, Nicolescu, Nicoleta, Nicone, Nicos, Nicu, Nicula, Niculachi, Niculae, Niculai, Niculaie, Niculescu, Niculicea, Niculina, Nicunau, Nicuşor, Nicuţă, Niki, Nikola, Nikolovska, Nina, Nlae, Papacocea, Papanicolae.

Olímpia, PF < gr. *Ολυμπος* munte în Tesalia, lăcaşul zeilor atenieni, gr. *λάμπω* „a străluci, a sclipi, a lumina”, soţia lui Filip al II-lea, mama lui Alexandru Macedon; v. şi ***Limbiada** [limbiaδa], **Limbeadî** [limbeaδî], **Limbeada, Olipia, Pia.***

Palicári, NF < gr. *παλικάρι* „tânăr, voinic, flăcău”.

Palicária, NF < gr. *παλικαριά* „vitejie, voinicie”.

Paligóra, NF < compus din gr. *πάλη* „luptă, bătălie” + *αγορά* „piaţă, bazar, târg”.

Palládi, NF < PM rom. *Paladie* gr. *πάλλας, πάλλαδος* supranume al Atenei, Palas Atena, mai frecvent în perioada creştină.

Panaíot, PM < gr. *παν* „tot, toată lumea” + *άγιος* „sfânt”, *Παναγιωτης* formula de adresare pentru patriarhul Constantinopolului „preasfânt”, *Παναγια* „Atotsfânta”, supranume al Maicii Domnului, „PreaSfânta”; v. şi***Baneote, Baniota,Banioti, Baniote, Bnioti, Iona, Iota, Ioti, Iotta, Iotzu, Panaghia** [panaγia], **Ghighioti, Pana, Panaghioti** [panaγioti], **Panaia, Panaioti, Panaiotis, Panait.***

Panazéga, NF < et. nes., compus din gr. *παν* „tot, toată lumea” + PM *Zega;* v. ***Zicu.***

Pandéle, PM < gr. *παν* „tot, toată lumea” + *δουλεία* „închinare”, „toată închinarea”; v. şi ***Pandeli, Pandia, Pandu.***

Paníca, NF < gr. *πανί* „pânză, velă, cârpă”, *πανικά* „lenjerie, pânzeturi” sau srb. *panica* „blid, strachină”; v. şi ***Panita, Paniţa.***

Paníscu, NF < et. nes.,gr. *πανίσχυρος* „atotputernic”.

Páno, PM < gr. *παν* „tot, toată lumea”; v. şi ***Panoska, Panovska.***

Pánta, NF < gr. *πάντα* „mereu, totdeauna, oricând” sau greşeală de grafie de la *Panţa;* v. şi ***Pantazi, Panţa.***

Pantázi, NF < NF gr. *Pantazis.*

Pánţa, NF < NF gr. *Pantsa.*

Pápa, PM, NF > gr. *παπάς* „preot”, *πάππος* „bunic, moşneag” formulă de respect; v. şi ***Paapa, Papaatanasi, Papacioc, Papaciu, Papacocea, Papaconstantin, Papacostea, Papacu, Papadima, Papagheorghe, Papagogu, Papahagi, Papaianache, Papaiani, Papalu, Papamanci, Papan, Papanace, Papanicolae, Papanima, Papari, Papasima, Papastere, Papasteri, Papatrian, Papazarcada, Papazi, Papazica, Papazicu, Papazisu, Papazu, Pâpălu, Papinian, Păpacu.***

Papándi, NF < gr. *Papandis,* v. ***Papa.***

Papatrián, NF < gr. *πατήρ, πατρός* „tată” *Patri* cu suf. *–an,* v. ***Papa.***

Paraschíva, PF < creaţie a onomasticii creştine, s. gr. *Παρασκευή* „vineri”, „preparare, pregătire”, vb. *παρασκευάζω* „a (se) pregăti, a (se) prepara”, termenul desemna vinerea, înaintea Sabatului, *παρα* „în afară, pe lângă, de-a lungul” +

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

σκεύος „instrument, sculă, unealtă”;

París, PM, NF < nume gr., atestat din vremea războiului troian, fiul regelui Priam al Troiei, cel care o fură pe Elena, soţia lui Menelau, regele Spartei; v. şi ***Parisancu.***

Parpápoi, NF < gr. *Parpa.*

Partála, NF < greşeală de grafie de l *Parţala,* v. ***Parţala.***

Partéca, NF < et. nes., arm. *parte* + *- ca,* PM *Partemie,* angr. de la gr. *πατήρ, πατρός* „tată”, *πατρίς* „patrie”, *πάτρια* „obiceiuri”.

Patéra, NF < arm. *patera* „tată”, gr. *πατήρ, πατρός* „tată”.

Páţa, NF < gr. *Patsa;* v. şi ***Paţă.***

Paţác, NF < gr. *Patsakos.*

Pazáre, NF < arm. *păzare* „târg”, „târguială, cumpărături”, gr. *παζάρι* „târg, piaţă”, „tocmeală, negociere”; v. şi ***Pazare, Pazu.***

Pépa, PF < et. nes., formă de la *Penelopa,* nume gr. atestat de Homer (sec. VIII î.Hr.) în *Odissea*, „cea care face (sau desface) pânza (ţesătură)”; v. ***Despina.***

Perícle, PM < nume gr. (sec. V î.Hr.) *περί* „în jur” + *κλέος* „glorie, celebritate”; v. şi ***Biricli, Piracli.***

Pétre, PM, NF < creaţie a onomasticii creştine, de la armaicul *kefa* „piatră, rocă, stâncă”, sinonim cu gr. *πέτρα;* v. şi ***Carapetre, Patrascu, Petra, Petrache, Petrachi, Petrasanda, Petrea, Petrescu, Petri, Petrică, Petru, Petruha, Petruş, Pitrachi, Pitruş.***

Péţu, NF < bg. *Petso,* gr. *Petso(s),* et. nes., arm. *peţumă* „talpă la pingele”, *piţusescu* „a pingelui, a pune pingele”, *piţisit* „pingeluit”; v. ***Haralambie.***

Pícu, NF < gr. *Piku, Pikos.*

Píha, PF, NF < gr. *πήχη* „cot, ştachetă”, termen folosit la jocurile antice.

Plastíra, NF < et. nes., arm. *plastur* „plasture”, gr. *μπλάστρι.*

Polihrón, PM < gr. *πολύς* „mult, foarte, mare, lung” + *χρόνος* „timp, epocă”; v. şi ***Fronea, Hronciu, Hroni, Polehra, Polifron, Polifroni, Polihroniu.***

Polihróniu, PM, v. ***Polihron.***

Polixénia, PF < nume gr., atestat de Homer (sec. VIII î.Hr.) în *Iliada* sau de Euripide în *Hecuba* şi *Troienele,* gr. *πολύ* „mult, foarte, mulţi” + *ξένος* „străin”, fig. „oaspete”.

Prínca, Sn < NF gr. *Prinkos.*

Própa, NF < gr. *προπάππος* „străbun”; v. şi ***Propoiu, Propou.***

Saramándu, NF < gr. *Saramandu.*

Sebastián, PM < nume lat. din perioada imperială, sinonim cu *Augustus,* gr. *σεβαστός* „respectat, stimat, venerat”.

Simíti, NF < gr. *Simitis.*

Sírma, PF, NF < et. nes., arm. *sirmă* „mătase”, fie gr. *σύρμα* „sârmă”, *συρμός* „modă”; fie *Sirmium* vechi oraş ilir, cucerit de romani în sec. I î.Hr., actualul *Sremska Mitrovica* în Voivodina, Serbia; v. şi ***Sîrmă, Ţima.***

Socráte, PM < gr. *σώζω* „a (se) salva, a (se) scăpa” + *κράτος* „putere, forţă” = „a fi salvat prin forţă proprie”, fig. „forţa spiritului”.

Sófia, Sofía, PF < gr. *Σοφία* „zeiţa înţelepciunii”, *σοφία* „înţelepciune, erudiţie”; v. şi ***Sofa, Sofica.***

Sofrón, PM < et. nes., fie ebr. *Zephania, Ţefania* „învăluit, acoperit, ascuns”, „Domnul tainelor, al misterelor”, „Cel pe care Domnul îl acoperă, îl apără, îl ocroteşte”, fie gr. *σωφρονίζω* „a îndrepta, a corija”, subst. „înţelept, cu mintea sănătoasă”; v. şi ***Sofrone, Sofronie.***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Sotír, PM, NF < gr. *σωτήρ* „Salvator, Mântuitor”; v. şi***Sutir, Sutiri.***

Spiridón, PM, NF < gr. *σπυρί, -ιδος* „grăunte, bob”, „coşuleţ, cu pâine”; v. şi ***Spirea, Spiru.***

Stáhi, NF < nume creştin *Stahie, Eustatie,* unul dintre cei 70 de apostoli ai Mântuitorului, gr. *ευ+στάχυς* „bun” + „spic de grău”.

Stáma, NF < et. nes., arm. *stamnă* „oală”, gr. *στάμνα* „ulcior”; v. şi ***Stamani, Stamanica.***

Stamáta, NF < gr. *σταματώ* „a stăvili, a opri”.

Stávre, PM < gr. *σταυρός* „cruce”; v. şi ***Stavri, Stavrosiru, Stavrositu, Stavru.***

Stelián, PM < la arm. de la *Stere*, dar etimologic avem *Stelian* < gr. *στυλος* „stâlp, coloană”, „sfinţi deveniţi stâlpnici”; v.şi ***Steli, Steliana, Teli.***

Stére, PM, NF < gr. *στερεά* „uscat, pământ, ţărâm”, fig. „cel ce ajunge la liman, cel ce scoate la liman, limanul dreptăţii”, *στερεός* „solid, dur, tare, rezistent, trainic, durabil, temeinic, serios”; v. şi ***Carastere, Goce, Gocea, Goci, Gociu, Goli, Guci, Gulă, Gulea, Guleama, Gulema, Guli, Guliota, Guliote Guliţu, Guliu, Ianca, Papastere, Papasteri, Stelian, Stelica, Stelică, Stelu, Stercu, Stelica, Stelică, Stelu, Sterea, Sterescu, Sterghe, Sterghi, Sterghie, Sterghinli, Sterghiola, Sterghiu, Stergiuli, Stergie, Sterguli, Steri, Steria, Sterian, Steriana, Sterianca, Sterianco, Sterica, Sterică, Sterie, Steriescu, Sterghiu, Steriu, Sterius, Steriuş, Sterjov, Steru, Steruş, Steşcu, Stila, Stilu, Strighiana, Tea, Tecea, Tecucu, Tega, Tegea, Tegia, Tegu, Teguci, Teguciu, Teguiani, Tegula, Tegulă, Tegulea, Teguli, Teguliu, Teguşiu, Teia, Teicu, Teja, Tejani, Telea, Teo, Teşa, Teşcu, Teu, Teulu, Tiguşa[tiγuşa], Tila, Tili, Tilica, Tilică, Tiuliclu, Tecu, Uciu.***

Ştefán, PM, NF < nume gr. *στεφάνι* „coroană, cunună”; v. şi ***Fana, Fane, Fani, Stefan,Stefana, Stefania, Stefi, Stefu, Stepa, Stevo, Ştefana, Ştefania, Ştefănescu, Ştefu,Tefa*** *la fârşiroţî,* ***Vane.***

Talavútis, NF < NF gr. *Talavuti(s).*

Temistócle, PM <nume gr. (sec. VI î.Hr.), *Themis* zeiţa dreptăţii, *θέμις* „justiţie, legal” + *κλέος* „glorie”; v. şi ***Temistocli.***

Teódor, PM < prenume compus gr. *Θεός* „Dumnezeu” + *δώρον, -ο, -ος* „dar”;v. şi ***Dona, Donca, Dora, Dorina, Teo, Todur*** *[θοδur],* ***Tudur, Tuduria, Toader, Tode, Todeanilor [todeañilor], Todi, Todică, Tudor, Tudorachi, Tudea, Teodorn, Tudora, Tudoriţa.***

Tóca, NF < bg. *Toka* sau gr. *Toka(s).*

Trifón, PM < gr. *τρία* „trei” + *φωνή* „glas, voce”, „întreită cântare” – la Heruvic; v. şi ***Trifan.***

Trípcea, NF < gr. *Tripas*.

Ţíţu, NF < gr.*Tsitsa(s).*

Ţómu, NF < et. nes., gr. *Tsomo(s)* sau formă derivată de la *Ciomu;* v. ***Ciomu.***

Uranía, PF < gr. *ουρανός* „cer”; v. şi***Orania, Urana, Uranica.***

Vanghéle, PM, NF < arm. *Vanghelizmo*, gr. *εύ* „bun, bună” + *άγγελος* „vestitor, mesager”, *ευαγγελισμός* „Buna-Vestire”, v. ***Evanghelia.***

Vánu, NF < NF gr. *Vamvo(s).*

Varsáni, NF < gr. *Varsanis.*

Vasíle, PM, NF < gr. *βασιλεία* „regalitate, domnie”, „regat, împărăţie”, în antichitate *basileul* era conducătorul ginţii sau al tribului, apoi „suveranul, împăratul”; v. şi ***Chervasitu, Chirvasitu, Chirvăsitu, Chirvisitu,Lachi,***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Lachina, Sile, Sili, Ţicu, Ţili, Vasa, Vascu, Vasi, Vasil, Vasila, Vasilac, Vasilachi, Vasilaş, Vasili, Vasilica, Vasilică, Vasilichia, Vasiliki, Vasu, Vaşcu.

Vélo, NF < bg. *Velo,* gr. *Vellas.*

Veroníca, PF < et. nes., fie de la lat. *vera* „adevărată, reală” + gr. *εικόν* „asemănare, imagine, similitudine, icoană”, fie *Berenike* gr. *Βερενίκη,* formă derivată probabil de la *Φερενικη*< *φέρω* „a purta” + *νίκη* „victorie”.

Violéta, PF < nume de persoană lat. *Viola,* corespondent gr. *ion,* forma veche *vion,* similitudinea cu numele de flori a susţinut răspândirea acestor forme; v. şi***Vioara, Viola, Viorel, Viorica.***

Vóutcaris, Sn < et. nes., forma gr. de la *Butcaru;* v. ***Butcaru.***

Xantípa, PM < nume antic, Irod Antipa, gr. *Αντιπάτρος* „cel ce se opune, cel ce este împotriva tuturor”.

Xenéfor, PM < gr. *ξένος* „străin” + *φορέας* „purtător”; v.şi***Xenofor.***

Xenópol, NF <*xen* + suf. *–opol,* gr. *Xenopol.*

Yiánula vr. [γianula]**,** PF <*Ianula;* v. ***Ion.***

Yióryi, PM <*Iorghi;* v. ***Gheorghe.***

Yóttu, NF <*Iota;* v. ***Panaiot.***

Zápa, NF < gr. *Zapas.*

Zárcu, NF < bg. *Zarko,* gr. *Zarko(s).*

Záru, NF < gr. *Zarras,* et. nes., intrj. arm. *zar* „dar, vai” sau tc. *zar* „membrană, peliculă”.

Zdrálea, NF < gr. *Zdralis.*

Zísa, PM < vb. gr. *ζω* „a trăi, a vieţui, a fi în viaţă, a fi viu”, arm. *s bâneadzî* „să trăiască”, p. ce se punea unui copil după ce fraţii lui mai mari muriseră, cu credinţa că acesta va trăi, gr. *ζήση* „viaţă, existenţă”; v. şi ***Zisi, Zissu, Zisu, Ziza, Zizi.***

Zóe, PF < vb. gr. *ζω* „a trăi, a vieţui, a fi în viaţă, a fi viu”, s. gr. *ζωη* „viaţă, existenţă, fiinţă, suflet de om, suflare”, lat. *vita,* sanscr. *jivas,* sl. живот „viaţă, trai, existenţă”,arm. *s bâneadzî* „să trăiască”, p. ce se punea unui copil după ce fraţii lui mai mari muriseră, cu credinţa că acesta va trăi, Septuaginta foloseşte **Zoe** pentru a traduce numele ebr. **Eva** „mamă a celor vii”; v. şi ***Iţa, Joiţa, Zica, Zizi, Zoea, Zoia, Zoica, Zoiţa, Zorica, Zuica, Zuiţa, Zurica.***

Zúca, NF < formă derivată de la *Ţuca* sau gr. *Zukas;* v. ***Chiraţa*** şi ***Sultana.***

Zúrzu, Sn < gr. *Zorzos, Zorzou*, ca şi românescul *Zurz,* v. şi ***Dzurdzu.***

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Concluzii

Antroponimia aromână s-a cristalizat în contextul balcanic ale cărui urme le poartă fie că sunt influenţe de origine grecească, bulgară, turcă sau albaneză.

Formele antroponimice prezentate demonstrează bogăția extraordinară a onomasticii aromâne, dacă avem în vedere numărul relativ mic, cel puțin oficial, al aromânilor din Grecia. De asemenea, demonstrează o dată în plus multitudinea de rpocedee de derivare, fie prin suprimarea unei părţi, fie prin compunerea cu alte forme, fie prin schimbarea valorii antroponimice. Prenumele, în special, constituie, principalul izvor al bogăţiei de forme. Aceasta deoarece fiecare nume, derivat de la cel original, devine el însuşi origine pentru alte forme. Dacă avem în vedere contextul lingvistic extraordinar de bogat, despre care am discutat, în care se formează aceste noi forme, putem înţelege motivele acestei bogăţii.

Este de adăugat aici faptul că pentru prenumele tradiționale Dumitru, Gheorghe, Nicolae, Vasile am ales să prezăntăm etimologia grecească evidentă a acestora, dar așa cum am arătat, formele derivate, în majoritatea covârşitoare, sunt produsul antroponimiei aromâne, prin procedee specifice.

Convieţuirea în acelaşi spaţiu, pe rând, cu populaţiile ce au trecut pe aici şi cu cele care au rămas, şi-a pus amprenta asupra fondului onomastic, în special în pronunţie. Căci bogăţia onomasticii aromâne stă în multitudinea de forme ale aceluiaşi nume. Forme, care, sub influenţe atât de diferite, ajung în situaţia de a nu mai putea fi identificate. Sunt multe nume pentru care chiar şi procedeul prin care s-au format este greu de identificat, fie el afereză, anagramă, compunere sau suprimare a începutului, sfârşitului sau chiar a mijlocului numelui de bază. Astfel, legătura etimologică a formelor hipocoristice, cu numele prototip nu se mai păstrează, iar aromânii nu mai simt nicio legătură între forma neprescurtată şi rezultatele sale hipocoristice.

Dificultatea speicifică în elaborarea materialului prezentat aici a constat în stabilirea perioadei în care au ofst receptate influenţele respective, având în vedere faptul că elementul latin a interacţionat cu cel iliro-grec pe tot parcursul istoric al prezenței acestora în această zonă, cu delimitarea a patru etape fundamentale: antică (sec. II î.Hr.-sec. VII d.Hr.), medievală timpurie (sec. VIII-XV d.Hr.), medievală târzie (sec. XVI-XIX) şi cea din urmă modernă şi contemporană (sec. XX-XXI). Ca borne ale acestor perioade stabilite ca urmare a diferenţelor întâlnite în onomastica aromână raportat la influenţele din greacă avem anii:168 î.Hr., 641 d.Hr., 1453, 1821.

Materialul antroponimic studiat demonstrează faptul că onomastica aromână este produsul creuzetului balcanic, ce face foarte grea, dacă nu chiar imposibilă, stabilirea cu certitudine a etimologiei fiecărui element de antroponimie aromână, pentru foarte multe forme onomastice fiind identificate mai multe filiere posibile

De asemenea, ne arată că onomastica aromână a fost influenţată de contextul grecesc, slav, turc sau albanez în mijlocul căruia s-a dezvoltat, în două etape: cea profundă sau timpurie şi perioada nouă sau recentă. Rămâne ca prin cercetările şi concluziile ulterioare să stabilim periodizarea cât mai exact, dar un fapt este cert: perioada recentă nu s-a încheiat încă, iar onomastica aromână este parte integrantă a lumii balcanice, ale cărei sisteme antroponimice interacţionează continuu, fiind perpetuu în transformare.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

BIBLIOGRAFIE

Brad-Chisacof, Lia, Stupca, Ştefan, *Dicţionar neogrec-român,* Bucureşti, Editura Demiurg, 1996.

Bailly, A., *Dictionnaire grec – français,* Paris, Hachette, 2002.

Caciuperi, Apostol N., *Dicţionar român-aromân,* Bucureşti, Editura Du Style, 1996.

Calotă, Ion, *Contribuţii la fonetica şi dialectologia limbii române,* Craiova, Editura Scrisul Românesc, 1986.

Capidan, Theodor, *Aromânii. Dialectul aromân. Studii lingvistice,* Bucureşti, Imprimeria Națională, 1932.

Capidan, Theodor, *Originea macedoromânilor,* Bucureşti, Editura Etnologică, 2008.

Caragiu-Marioţeanu, Matilda*, Aromânii și aroména în conștiința contemporană,* Bucureşti, Editura Academiei Române, 2006.

Caragiu-Marioţeanu, Matilda, *Compendiu de dialectologie românească (nord- şi sud-dunăreană),* Bucureşti, Editura Științifică, 1975.

Caragiu-Marioţeanu, Matilda, *Dicţionar aromân (macedo-vlah). DIARO: comparativ (român literar - aromân), contextual, normativ, modern,* Bucureşti, Editura Enciclopedică, 1997.

Cihac, Alexandru, *Dictionnaire d'étymologie daco-romane. Éléments slaves, magyars, turs, grecs-moderne et albanois,* Francfort, 1879.

Coteanu, I., *Elemente de dialectologie a limbii române,* Bucureşti, Editura Științifică, 1961.

Cotolulis*,* Socratis, *Dicţionar român-grec,* Bucureşti, Editura Științifică și Enciclopedică, 1975.

Dalametra, I., *Dicţionar macedo-român,* Bucureşti, Institutul de Arte Grafice, Carol Göbl, 1906.

Geagea, Christea, *Elementul grec în dialectul aromân,* Cernăuţi, 1931.

Graur, Alexandru, *Nume de persoane,* Bucureşti, Editura Științifică, 1965.

Iordan, Iorgu, *Dicţionar al numelor de familie româneşti,* Bucureşti, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.

Matthews, Elaine, *Old and New Worlds in Greek Onomastics,* Oxford University Press, 2007.

Mihăileanu, Ştefan, *Dicţionar macedo-român,* Bucureşti, Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, 1901.

Mihăiescu, Haralambie, *Influența grecească asupra limbii române în sec. XV,* Bucureşti, Editura Academiei, 1966.

Răileanu, Viorica, *Éléments de compositions turcs et hrecs dans les anthroponymes,* „Studii și cercetări de onomastică și lexicologie" (SCOL), Anul VII, Nr. 1-2/ 2014, p. 100-105.

Papahagi, Tache, *Dicţionarul dialectului aromân – general şi etimologic. Dictionnaire aroumain (macédo-roumain) général et étymologique,* ediţia a II-a, argumentată, Bucureşti, Editura Academiei, 1974.

Pascu, Gheorghe, *Dictionnaire étymologique macédoroumain II, Les éléments grecs, turcs, slaves, albanais, germaniques, hongrois, néologismes, créations immédiates, obscurs,* Iaşi, Cultura Națională, 1925.

Petrişor, Marin, *Originea dialectelor româneştin în concepţia lingviştilor români,* în "Ovidius University Annals of Philology" vol. XIII, 2002, p. 207-216.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)

Popescu-Sireteanu, Ion, *Contribuţia lui Ioan Caragiani la cercetarea onomasticii aromâneşti,* „Studii de onomastică" (SO), IV, Cluj-Napoca, Tipografia Universităţii Cluj-Napoca, 1987, p. 80 – 87.

Saramandu, Nicolae, *Aromâna vorbită în Dobrogea -texte dialectale. Glosar*, Bucureşti, Editura Academiei Romane, 2007.

Tomici, Mile, Andronache, Persida, *Onomasticon Dobrogean. Nume de familie,* Bucureşti, Editura Stephanus, 2005.

BDD-A28490 © 2018 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:19 UTC)